

ГЕОРГИ СИМОВ ГЕОРГИЕВ

САМОТНА ЛЮБОВ

лирика

Редактор: Мария Петкова - Данева

Коректор: Йорданка Иванова - Чанова

Художник: Христо Минчев - Стонса

Българска. Първо издание. Печатни коли 3.

Формат: 84/108/32.

Издава: РИК "Шибилев" - гр. Стара Загора

1994

ГЕОРГИ СИМОВ ГЕОРГИЕВ

**САМОТНА
ЛЮБОВ**

ЛИРИКА

1994

9886.7-1
938

886.7-1

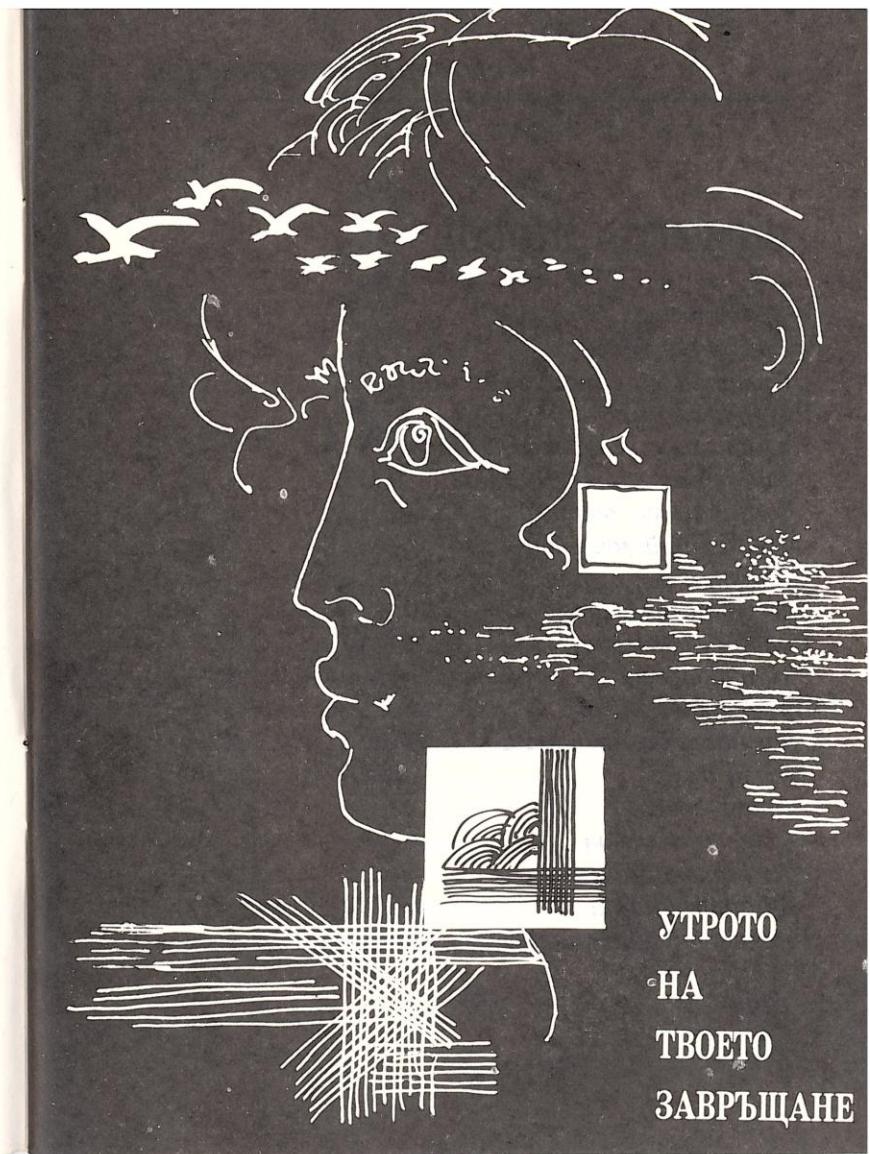
СТИХОВЕ ОТ СЪЩИЯ АВТОР

УЧЕНИЧЕСКО ЛЯТО/1973

СТИХОВЕ ЗА ТЕБ/1989

СЪМНЕНИЯ/1992

БУКВЕНО РАЗПЯТИЕ/1993

УТРОТО
НА
ТВОЕТО
ЗАВРЪЩАНЕ

САМОТНА ЛЮБОВ

*Добър вечер,
Самотна любов.
Сърцето ми стана градина ...
В ръцете ми
умира дъхът на топлината.
Ридае вятърът ...
Целувай ме, ветре.
Прегръщай ме, ветре.
Рисувай ме, ветре.
Небето вече навлече
оловни одежди ...
Като завали
ще се завърнеш.
Ти няма да познаваш
този дъжд.
Добър вечер,
Самотна любов.
Аз трябва да ти дам
от топлината
на моето щастие.*

1994

ОРЕОЛ НА ВЕЧНОСТТА

*Запазих те завинаги,
Ореол на вечността.
Силна, сама и измъчена,
докрай изстрадана истина.
Неволно бързей те отне,
боса като в странно безсъние.
Ти заключи своето пладне,
като някакво осмисляне.
Ореол на вечността!
Запазих те!
Кристално чиста, като перла,
но не и смътна, като русалките -
такава те исках във мене -
до капка изпитана и докрай отпита.*

1994

СВЕТЛИНАТА

*Светлината е като цвета,
отронва се, щом го засенчам.
Утрото
от щастие прошумя в мига.
То дочу
гласа ми прощален, моя вик.
Един
измръзнал от чакане скитник
търсеше
в твойте устни съдбата си.
Ти си тук,
неочеквана, Самотна любов.
Как деня
в светлина променя лицето ти.
Удар
след ласка, писък след зов
пак до кръв
набраздиха сърцето ти.
Добро утро,
Самотна любов.*

1994

ПЛАДНЕ

*Слънцето влиза в Кладенеца
и ти влизаш с него.
Галят те лъчите, слизани
в своята земна игра.
Слънцето влиза в кладенеца.
И то само веднъж - на пладне.
И ако забравя да сложа капаците,
ти ще си отидеш изоставена.
Но тогава?
Сядаш сред каменния хлад
и търсиш своите очертания.
Плискаш се лудо с вода,
намираш в простора ни знака.
Сякаш искаш - ей така
да събереш в шепите си слънцето.
Не можеш!
Всичко е никаква нежна игра
потулена в хладното пладне.*

1993

ПОЕМИ ДЪХ

*Идваш бързо при мене,
лозница ожарена от слънцето.
Поеми си дъх.
От морния изгрев отпий,
за да си истински земна.
Не коленичи в моето пладне
в просветления, лепкав ден.
Морно отпий.
Подпали и последното огнище
на нашето оцеляване.
Дочакай залеза срязан,
вградил вода, пръст и огън.
Погледни го.
И в пиянството на таз дъга
разлисти последните надежди.*

1994

ПРИЕМИ

*Приеми моя
тих благослов
като echo
от спомени.
Трудната обич боли.
Тревогата чука.
Как волно е сега
от напразно предъвкани -
празни слънци.
Приеми моя
тих благослов
като echo
от спомени.*

1994

МИГ

*В косите ти
слънцето видях.
В очите
с лъчите му преля
блъсъкът на твойте коси.
Понечих
с ръка да ги докосна.
Но
силите ми спряха.
Нещо ме сломи.
В косите ти
лъчите
на слънцето
ме спряха.*

1993

ПЪТ

*Пътя до теб
се скъсява.
Вече е само,
само...
Пътят го няма.
Вече е сливане.
И светлина,
светлина...
Навсякаде нещо
човека побива.
В този танц
аз ще говоря,
но прожектор
осъжда лицето ми.
С изкуствени
светлини.
Не мога да
стигна...
Дано не сбъркам,
а е късно.
Нека стана някакъв...
изгубил се в нощта.*

1994

ВОДА

Видях дъждъ в ръцете ти:
безсилен, трайно уморен.
Затворен в твоите шепни
прави този ден студен.
Видях и как го сграбчи
в потайност и с мечта.
Опита се да утолиши
жаждата ни за деня.
Запихме страстно ожаднели
като от кладенец, сега.
В жаждата от нашите надежди
остана глътката вода.
А с нея преродихме
себе си и деня.
В него трайно пихме
дъждовната вода.

1994

1994

Също съм безсилен
и затворен в студа.
Но съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.

Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.

Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.

Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.

Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.
Съм съвсем друг.

ТАЙНИ ЗНАЦИ

Някакъв знак на прозореца
отключва тайно небето.
И плисва незнайно умората
в лумнала планета.
Отдавна ме мами жаждата,
вградила своето стреме.
Със звуци и багри, прокажено,
чака там някъде.
Като птица умъртвена
се чувствам отново.
И ключът на времето
не отключи бремето.

1994

1994

МЕЧТА

Ще измия нозете си
в най-прохладния бистър поток.
Ще накарам звездите
да се гмуркат в очите ми.
Ще стана
независим от ветрове и сенки.
Небето ще изгуби своите очертания.
Мракът заля залеза.
Някой тича след мене
с дъгата на утрото
и ми маха за поздрав с ръка.
Някой пръска в очите ми
светлите струйки
на изгрева.
Някой е хвърлил в небето
жълтата дюла
за слънце.
ЗАЩО!?

1993

ЗА СЕТЕН ПЪТ

За кой ли сетен път,
стисках залеза в ръка,
обгърнал здраво заревото.
И като вкаменелост на деня
съзрях очаквания полет.
Бъди целувка на мига,
дори и с ледения пламък
на отломка.
Ти не си сътворена за лъжи,
откажи се!
Вдигни фенера - пак си Диоген!
Бъди милувка на деня.
Дори и пред настъпващата нощ,
пред която последната искра догаря.
Ще се потопиш в небитието несъмнено
и в него незабавно ще откриеш мен,
стиснал залеза в ръка, и времето -
прът в колелата неможем да сме ние.

1994

ЧОВЕКЪТ - НАДЕЖДА

*Словестно рисувах портрет на жена,
за да не загубя света на Гоя.
Рисувах и светлина на деня,
за да не забуля в забрава нощта.
Облякох в одежди и моя свят,
света на човека в забоя.
Смелостта си в багри прелях,
зашпото знаех, че не съм Гоя.
Направих от нашите знаци роса,
забулила кичеста пролет.
Оставил с перото си земна следа
такава, каквато ни трябва.
Понечих поне с жест да изменя,
но нищо на жеста не смогна.
Безсилие в мен неволно онемя,
в мен, човекът - надежда!*

1994

СЪДЪРЖАНИЕ

МОЛИТВА

Самотна любов/7
Ореол на вечността/8
Светлината/9
Пладне/10
Поеми дъх/11
Приеми/12
Миг/13
Път/14
Вода/15
Тайни знаци/16
Мечта/17
За седен път/18

УТРОТО НА ТВОЕТО ЗАВРЪЩАНЕ

Моите делници/21
Вяра/22
Като птиците/23
Съблечени надежди/24
Утрото на твоето завръщане/25
Камбани, бийте/26
Жажда/27
Импресия/28

БОЛКА, ГНЯВ И ВЯРА

- Твоят път*/31
Човешка драма/32
Насаме/33
Твоето последно мълчание/34
Дилеми/35
Противоречия/36
Някога, случайно/37
Прощавам ти/38
Истина/39
Примирие/40

УРОК ОТ ДЪЖДА

- Дъждът*/43
Надежда/44
Господи, дари ми/45
Вечерно/46
Безверие/47
Неправомерна зависмост/48
Студът/49
Човекът - надежда/50
- Съдържание*/51